

KOLECZKO (2) *sb n*

Oba o oraz e jasne.

sg N kołeczko (1). ◇ pl [N kołeczka. ◇ G kołeczek.] ◇ A kołeczka (1). ◇ [du A (cum nm) kołeczce.]

Sł stp notuje, Cn s.v. zrzenice okrążek, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Dem. od „kołko”:

Kształt koła, przedmiot okrągły; niekiedy hipokor.; annulus, circulus Vulg (2) : [dwye kołeczce flothe pod koronv per singula latera skafzdego boku oltarnego TomZbrudzBrul Ex 30/4, Ex 26/6.]

a. *Słońce [czego] (1) : Słonce iest oko Boże nieba y przyrodzenia okraffa, kołeczko ciepłofci BielŻyw 135.*

b. *Kolczyk (1) : Inauris, Náufzeki [!]/ Nieyákíe ochędożenie zauszne ze złotá/ álbo ze ırzebra pořpolicie cigáni miewáyą kołeczka álbo pierścionki. Mqcz 167c.*

c. *[Okrągły nóż introligatorski, radelko: 6 młotków, kołeczka 4 InwMieszcz 1566 nr 127.]*

Synonimy: b. kołstka, kołtek, nauszka, nausznica, nausznik.

Cf KOLKO